

ligvis udløber meget snart, skulde kunne paa- lægges en saadan Udgift til Eiendommens Forbedring som den at reise Hegn, blot fordi hans Nabo kræver det. — Medens Forord- ningen af 1794 skjælnet paa flere Punkter mellem to Arter af Lovligt Hegn, nemlig simpelt lov- ligt Hegn og de saakaldte varige Hegn, som man den- gang lod sig det være magtpaaliggende paa alle Ma- der at opnuntre til at opføre, saa troer jeg ikke, at det længere er nødvendigt eller endog gjørligt at opretholde en saadan Adskillelse. Blandt Andet var det efter Forordningen af 1794 et Privilegium for dem, der opførte et saakaldt varigt Hegn, at, naar de af en eller anden Grund vare bebyrdede med meer end halvt Eiendomshegn, kunde de overlevere det Over- skydende til Naboen, hvorimod de, som kun havde almindeligt lovligt Hegn, ingenlunde kunde gjøre det Samme. Den Bestemmelse, at, ligesom Enhver er pligtig til at tage halvt Hegn mod Naboen, saaledes er ingen Mand pligtig til at beholde meer end halvt Hegn mod Naboen, har jeg troet det nødvendigt at indføre i Loven og vel at mærke saaledes, at det kun hører paa Tilveiebringelsen af almin- deligt lovligt Hegn, om man kan gjøre Brug af denne Ret. — I Forordningen af 1794 var man saa foreffket i visse Classer af Hegn, i disse mægtige, varige Hegn, at man endog troede det rigtigt at tilstaae den, der opførte saadanne Hegn, fuld Eiendomsret over Grun- den, hvorpaa Hegnet stod, skjøndt Halvdelen var taget fra Naboen. Man vil saaledes finde i Forordningen 1794 § 5, at den, der havde vedligeholdt saadanne store, varige Jordhegn, altsaa en dobbelt Jordvold med dobbelt Grøft og beplantet med Træer, han stod det frit for, naar han vilde sætte et Steendige istedet, da at rykke Steendiget ind i Udkaften af Jordvolden indtil Naboen, og saa tage det Stykke Jord i Besiddelse, som Naboen havde afgivet til den brede, dobbelte Jordvolde An- læg. Dette var et Tilfælde, men ikke det eneste, i hvilke Hegn i Genhold til Forord- ningen af 29de October 1794 kunde blive anbragte saaledes, at Skjællinten ikke laa midt i Hegnet. Jeg har troet det nødven- digt at bestemme, at Skjællinten i alle Til- fælde, hvor nye Hegn reises, eller gamle Hegn

ombyttes med andre, bliver at lægge midt i Hegnet, saa at begge Naboer have at afgive lige megen Jord dertil. — Det, som vel egentlig nærmest har foranlediget, at Spørgs- maalet om Forandringer i Hegnlovgivningen er bragt frem, er vistnok det Besvær, som Na- boerne meget hyppigt have af de store, ikke alene jordspildende, men tilmed stærkt be- plante Hegn, som ere til Skade for Eien- dommens Dyrkning. Jeg troer, at Betragt- ningen af disse Hegn meget væsentlig har forandret sig siden 1794. Gjennem hele Forordningen af 1794 gaaer der en meget stærk Stræben efter saameget som muligt at fremme Anlægget af disse dobbelte Jordvolde med fuld Beplantning paa, hvorimod man nu, idetmindste i mange Egne, anseer disse Hegn for mere skadelige end gavnlige. I hvert Til- fælde forekommer det mig, at der ikke alene maatte tages Hensyn til den Fordeel, som den ene Nabo kunde have af et saadant Hegn, men at der ogsaa maatte tages Hensyn til den Skade, den anden Nabo kunde have deraf. Til at raade Bod paa Ulemperne ved disse Hegn, eller rettere for at holde disse Hegns- plantninger indenfor tilbørlige Grændser, holde dem tilbørligt i Ave, sigter Bestemmelsen i § 8, som udtaler, at Ingen er berettiget til at benytte sit Hegn til Skade for sin Nabo, saa at det endogsaa af Hegnsynsmændene eller af Landvæsenstommisjonen kan bestemmes, at saadanne Hegn blive, at indskrænte eller fuld- stændig at borttage eller ombytte med andre, men, vel at mærke, dog saaledes, at det kan paalægges den, der reiser Klagen, at afholde Udgifterne derved. Jeg har nu nævnt to af de væsentligere Afvigelser i det nyværende Lovudkast fra den tidligere Lovgivning, nemlig, at man paa den ene Side har anseet det for nødvendigt at admittere som lovlige en heel Deel andre Hegn end dem, som ere kjendte i Forordningen af 1794, og paa den anden Side, at man har erkjendt det nødvendigt nu at give Jordbrugere Midler ihænde til at værge sig mod Misbrug fra Naboens Side af Hegn til Opkastning af store Hegns- plantninger, ja endogsaa af større Træer, hvad ikke saa sjældent er Tilfældet. En tredie Afvigelse, som ikke er uden Betydning,